

Příprava na první dny ve škole...

Spousta šesti a sedmiletých dětí projde poprvé bránou školy jako školáčky. Čekají je první dny ve škole. Co mohou rodiče v nadcházejících dnech udělat, aby své broučky připravili na tuto událost co nejlépe?

Emocionální příprava

- **Povídejte si s dětmi o škole!**
- Hlavním bod však zní – pokud vy sami jako rodiče máte z nástupu svého dítěte do školy obavy, **nikdy to nedávejte před svým dítětem najevo**. Lehce totiž přenesete tento nežádoucí pocit na dítě samotné.
Naopak mu třeba povyprávějte své veselé zážitky ze školy.
- Upozorněte také své okolí, že si nepřejete, aby někdo **vaše dítě nástupem do školy strašil**. Občas nějaký ten strýček prohodí rádoby vtipnou poznámku, které se dospělí zasmějí, ale dítě tuto poznámku mnohdy pochopí úplně jinak a může jej následně pěkně trápit, protože „strejda přece říkal...“.
- **Ptejte se svých dětí, na jejich pocity:**
 - Na co se ve škole těšíš?
 - Je tu něco, čeho se obáváš?

Snažte se je povzbudit, aby se svěřily se všemi svými obavami. Jedině tak jim můžete skutečně pomoci obavy rozptýlit.

Vysvětlete, co se ve škole bude dít. Nejen, že se tam budou učit a určitě si i hrát, ale také že budou mít přestávky na svačinu, že po vyučování půjdou s paní vychovatelkou na oběd, že si pro něj vždy přijdete ve tři hodiny, když půjdete z práce. Zažila jsem během své práce vychovatelky několik uplakaných prvňáčků, kteří měli postupných odchodem většiny dětí obavy, že jejich maminka na ně prostě zapomněla.

Čtete před spaním vašemu broučkovi pohádky? To je skvělé! I Albert Einstein řekl: **“Pokud chcete, aby vaše děti byly inteligentní, čtete jim pohádky.”**

Tentokrát však sáhněte po nějaké **knížce o dobrodružstvích školáček**. Na trhu je spousta veselých knížek o zážitcích malých školáček. V knihkupectví i knihovně vám zajisté pomohou s výběrem a věřte, že je opravdu z čeho vybírat.

Praktická příprava

- **Trénujte samostatné oblékání, převlékání.**
Zde patří i potíže s tkaničkami. Pokud si vaše dítě neumí zavázat tkaničky, pořídte mu obuv na suchý zip. Neučte dítě, že mu někdo ty tkaničky zaváže. Ve školce není učitelka nikdy na převlékání dětí sama – na rozdíl od učitelky v 1. třídě, která sama na celou třídu je a pokud by jen třetina dětí z 25 chtěla zavázat tkaničky, zapnout bundičku, nasadit čepici... asi si dokážete tu časovou prodlevu představit. Nemluvě o nepříjemném pocitu pro samotné dítě, když ostatní kolem něj jsou již připraveni a ono jen nečinně sedí a čeká, než mu někdo pomůže. Věřte, že jen málokterému dítěti tento pocit vlastní neschopnosti mezi vrstevníky nevadí.
- **Označte oblečení jmenovkou** – fixem na textil nebo pomocí nažehlovacího štítku. Neustále se ve škole nacházejí mikiny, které prostě nikomu nechybí a ničí nejsou – do té doby, než přijde maminka. (Tatínkové jsou většinou v těchto věcech stejně bezradní, jako jejich ratolesti.)

Stalo se mi, že jeden chlapec po hodině TV celý uplakaný tvrdil, že nemá kalhoty a ty, co v šatně zbyly, nejsou jeho. Jiný chlapec si skutečně oblékl ty jeho, protože doma měl úplně stejné a prostě si neuvědomil, že dnes má jiné. Naštěstí byly kalhoty podepsané.

- **Učte své dítě používat WC.** Pokud vás tento bod překvapil, je to jenom dobře. Spousta dětí školou povinných ale není zvyklá splachovat a začínají se objevovat i děti, které se neumí samy utírat po stolici. Děti se ze záchodku ve škole dovolávají pomocí ztěžka, takže i tady to většinou končí pláčem. A toto jsou situace, které dětem skutečně příjemné nejsou a lze jim naprosto lehce předcházet – a to procvičováním samostatnosti.
Ve věku 6 let by tato sebeobslužná dovednost měla už být zcela zvládnutá.
- **Procvičujte chystání věcí do aktovky.** Nedělejte to nikdy vy! Vyvarujete se tak výmluv typu: Ale mamka mi ten sešit nedala, mamka mi nachystala aktovku podle rozvrhu na jiný den apod. Nemluvě o tom, že děti, kterým chystá aktovku jejich maminka, ani **pak neví, kde co v aktovce mají.**
Učte je proto si dávat sešity do složek, svačinkový box do konkrétní kapsy, naučte je peněženku schovávat do vámi určené kapsičky v aktovce. Ze začátku to bude sice vyžadovat více vašeho času, ale věřte, že později toto oceníte.
 - **Procvičujte, co o sobě umí dítě říci** – jméno, co má rád, co rád dělá...

Cesta do školy

Projděte si ještě před 1. zářím **několikrát trasu z domu do školy**, a to i v případě, že víte, že Vaše dítě bude do školy vždy někdo vodit.

Dítě tak získá jistotu, bude přesně vědět kudy a kam a cesta do školy se stane rutinou.

Setkání s budoucími spolužáky

Pokud máte tu možnost, domluvte se s maminkou budoucího spolužáka vašeho dítěte a zajděte společně třeba na hřiště, aby se děti více seznámily. **I my dospělí jsme jistější, když v novém prostředí uvidíme známý obličej.**